

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/49/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318010128
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8318010128.11

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.04.2020, v trestnej veci obžalovaného M. T. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/24/2018 zo dňa 10.07.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného M. T. a okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn. 3T/24/2018 zo dňa 10.07.2019 bol obžalovaný M. T., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom K. A. č. XX, okr. V., t. č. v Ústave na výkon väzby v Košiciach, uznaný vinným z prečinu ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

- dňa 04.10.2017 v čase okolo 17.30 hod. v rodinnom dome č. XX v obci K. A., okr. V. sotil oboma rukami do svojej manželky F. T., následkom čoho spadla na schody a následne potom ako sa postavila zo schodov, tak túto udrel dlaňou svojej ruky do oblasti tváre, čím takto poškodenej F. T. spôsobil pohmoždenie hrudníka vľavo ľahkého stupňa, pohmoždenie ľavého ramena ľahkého stupňa a pohmoždenie ľavého stehna ľahkého stupňa s dobou liečenia, práceneschopnosti a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní 10 dní.

Za to mu bol uložený podľa § 156 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. peňažný trest v sume 400 (štyristo) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu mu bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. okresný súd poškodených V. F. T., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom R. XXXX/XX, XXX XX S., Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: XX XXX XXX a Sociálnu poisťovňu, so sídlom Ul. 29. augusta 8, 813 63 Bratislava, s nárokom na náhradu škody okresný súd odkázal na civilný proces.

Obžalovaný podal proti tomuto rozsudku odvolanie písomne v zákonnej lehote prostredníctvom svojho obhajcu, pričom namietal, že podľa jeho názoru v predmetnom konaní boli porušené zásady trestného konania uvedené v § 2 ods. 1,2,7.10.11.12 Tr. por. a článok č. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na ktorých znenie poukázal a vytkol okresnému súdu, že ako pravdivú a vierohodnú hodnotil výpoveď poškodenej F. T., keďže videl v jej výpovedi rozpory, ktoré neodstránila a snažila sa účelovo vysvetliť ich vo svoj prospech a v neprospech obžalovaného, pričom aj ich synovia podľa obžalovaného vypovedali účelovo a klamlivo pod vplyvom tejto poškodenej, ktorá sa

vyjadrovala pred obžalovaným, že ho dostane do výkonu trestu, dlhodobo ho psychicky terorizovala, a preto ani nežili v spoločnej domácnosti. Odvolateľ nesúhlasil s uloženým trestom, lebo sa cítil nevinný. Podľa obžalovaného bola nutná rekonštrukcia prípadu a v rámci nej prípadne aj konfrontácie medzi obžalovaným a poškodenou a svedkami s ohľadom na ich rozpory vo výpovediach v rámci prípravného konania. Podľa odvolateľa pochybnosti o skutku uvedenom v podanej obžalobe vyvolali aj zistenia znalca. V podstate na základe uvedeného obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku do zápisnice o hlavnom pojednávaní okresný prokurátor v neprospech obžalovaného odvolanie, ktoré následne písomne odôvodnil tým, že uloženie predmetného samostatného peňažného trestu považoval za nedostatočné na zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu. Poukázal pritom na skutočnosť, že predmetného prečinu sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, pričom podľa okresného prokurátora sa obžalovaný protiprávneho konania proti svojej manželke dopúšťal aj od 06.09.1990 do 28.07.2018 spôsobom, že sa k tejto poškodenej správal pohrdavo, ponižoval ju, vulgárne jej nadával, vyhrážal sa jej zabitím, opakovane ju fyzicky napádal a naposledy dňa 28.07.2018 ju fyzicky napadol tak, že jej spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, pričom za toto konanie bola na neho podaná obžaloba Okresnému súdu Humenné a v súvislosti s týmto konaním je obžalovaný aktuálne vo väzbe z dôvodu § 71 ods. 1 písm. b/,c/ Tr. por. Podľa okresného prokurátora tak uložený trest nie je dostatočnou zárukou, že obžalovaný povedie riadny život a nebude sa dopúšťať obdobného konania voči tejto poškodenej, nebude dosiahnutý účel trestu, pričom v rámci individuálnej a generálnej prevencie je podľa odvolateľa potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. V podstate na základe týchto dôvodov tak okresný prokurátor navrhol zrušiť v napadnutom výroku výrok o treste a obžalovanému uložiť nepodmienený trest odňatia slobody v dolnej polovici podľa § 38 ods. 2,4 Tr. zák. upravenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali svoje odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a nezistiac chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. zistil nasledovné skutočnosti.

V prejednávanej veci bolo dokazovanie už pred okresným súdom vykonané v podstate v zmysle ust. § 2 ods. 10 Tr. por. tak, ako to bolo pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Pokiaľ obžalovaný v podanom odvolaní uviedol, že podľa jeho názoru mal okresný súd vykonať ďalšie dôkazy, tak treba uviesť, že napadnutému rozsudku predchádzalo skončenie dokazovania. Podľa názoru odvolacieho súdu, o skutočnostiach, ktoré by bolo možné zistiť z prípadnej rekonštrukcie skutku a z konfrontácií obžalovaného a poškodenej a svedka M. T., dostatočne podrobne, stabilne a opakovane vypovedali tieto osoby, pričom na svojich tvrdeniach zotrvali. Krajský súd dokazovanie doplnil len prečítaním výpisu z evidencie priestupkov, prečítaním hodnotenia obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody, odpisom registra trestov a záznamom o aktuálnom stave súbežne na Okresnom súde Humenné prebiehajúceho ďalšieho trestného konania proti obžalovanému M. T.. Pritom z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o napadnutých výrokoch rozsudku akými úvahami sa pri ich hodnotení spravoval. Tieto úvahy vychádzali zo zákonne vykonaného dokazovania, pričom okresný súd dospel nimi k správnym skutkovým i právnym úvahám, a preto na ne odvolací súd odkazuje nepovažujúc za potrebné ich v tomto uznesení podrobne opakovať. S ohľadom na odvolacie námietky je však namieste poukázať na nasledovné skutočnosti.

Aj keď obžalovaný poprel spáchanie predmetného skutku, je nad akékoľvek pochybnosti usvedčovaný výpoveďou poškodenej F. T., ktorej výpoveď je podporená výpoveďou svedka M. T. a výsledkami znaleckého dokazovania príslušného znalca z odboru Zdravotníctvo a Farmácia.

Pokiaľ sa obžalovaný obhajoval tým, že poškodená spadla na schodoch bez jeho zavinenia a že keď vtedy spadla, on bol vonku na vchodových dverách, ona ho chcela vytlačiť vonku a dvere rýchlo zavrieť, že on si myslel, že spadli topánky, tak sa otočil, pričom ona sa už po tých schodoch zviezla, vstala, bola od neho vo vzdialenosti meter a pol, dva metre a vulgárne mu nadávala s tým, že odišla od neho

asi 3 metre a začala kričať synovi, aby zavolať políciu, tak proti tomu poškodená F. T. ho opakovane usvedčovala. Popísala, že keď obžalovaného vtedy videla ako ide do dvora, chcela zamknúť vchodové dvere, lebo sa ho bála, no on rukou vytlačil dvere, dal jej facku, skočil na ňu, spadla na schody, buchol ju dlaňou, začal ju dusiť, biť zozadu, dusil ju tak, že ju chytil oboma rukami za krk a pritom jej vulgárne nadával a hrozil. Začala kričať na syna, aby volal rýchlo policajtov. Syn prišiel, odtiahol ho od nej, utiekla do kúpeľne, tam sa zamkla a bola tam až do príchodu policajtov. Dodala, že keď bola na okne, žiaden Q. P. na dvore nebol a policajti prišli hneď, takže ten JP. tam vôbec nebol. Mala modrinu na tvári, ramene a stehne.

Aj z jej výpovede vyplynulo, že medzi poškodenou a obžalovaným sú vyhrotené vzťahy, pričom zdôraznila, že násilné správanie sa obžalovaného voči nej už nebude tuľať, lebo to bolo už veľakrát a chce, aby pravda vyšla navonok, pričom ho v minulosti varovala, aby sa takto k nej nesprával.

Svedok M. T. pritom počas trestného konania popísal len tú časť konania obžalovaného, ktorú videl. Uvádzal, že v kritický deň bol doma, videl cez kuchynské okno prichádzať obžalovaného, pričom vtedy na dvore domu nebola žiadna iná osoba. Nemožno nič vytknúť výpovedi svedka, že obžalovaného svedok ako jeho syn pozná od detstva, a vie usúdiť, či ich ide napadnúť alebo nie, a že vtedy počul ako obžalovaný kričí, potom na svedka kričala poškodená, a tak hneď utekal k nim a zbadal, že obžalovaný držal poškodenú rukami v oblasti krku, pričom poškodená bola na schodoch v miernom podrepe. Obžalovaný jej pritom vulgárne nadával. Svedok dodal, že obžalovaný na jeho výzvy nechať poškodenú nereagoval, a tak ho od poškodenej musel odtiahnuť, na čo poškodená odišla preč. Následne sa dostavili policajti. Z výpovede tohto svedka, u ktorého neboli zistené žiadne poznatky, že by svoju výpoveď podal účelovo ako nepravdivú, vyplynulo, že nielen na ramene a stehne, ale aj na tvári, na líci mala poškodená vtedy viditeľné modriny.

Oproti týmto priamym usvedčujúcim svedectvám, svedok Q. P. síce vypovedal, že videl obžalovaného, že sa chcel dostať domov a že ho jeho manželka nechcela pustiť dnu, a ešte počul že poškodená kričala na syna, aby prišiel, no nevidel nič z toho, čo sa stalo v dome a tak nevedel nič o tom, že by obžalovaný fyzicky napadol poškodenú. Pritom keď vo svojej výpovedi dňa 05.02.2018 uviedol, že videl ako obžalovaný stál niekde v rodinnom dome a syn M. mu visel na krku, tak na hlavnom pojednávaní si na to už nespomínal. To spochybňuje obhajobu obžalovaného, že by práve svedok Q. P. mal vidieť priebeh incidentu a podporuje skôr pravdivosť usvedčujúcich výpovedí, kedy poškodená a jej syn M. zhodne aj to uviedli, že nikoho ďalšieho, okrem obžalovaného, na mieste činu nevideli.

Hoci poškodená k spôsobeným zraneniam uvádzala aj ďalšie, ktoré neboli objektívnym znaleckým skúmaním potvrdené, nemal odvolací súd dôvod pochybovať o celkovej hodnovernosti jej výpovede vo vzťahu k predmetnému skutku. To, že znaleckým skúmaním sa nepotvrdili stopy po úderoch dlaňou na tvári poškodenej, hoci tvrdila, že ju obžalovaný po tvári udrel neznamenalo diskvalifikáciu jej hodnovernosti. Svedok M. T. jednoznačne potvrdil, že vtedy na tvári poškodenej videl také stopy, pričom znaleckým posudkom nebola ich prítomnosť v čase skutku vylúčená. Aj preto odvoací súc považoval výpoveď poškodenej za hodnovernú.

Usvedčujúcu výpoveď poškodenej F. T. považuje odvolací súd za hodnovernú aj pre to, že rovnako ako svedok M. T. potvrdila, že ju obžalovaný držal za krk, čo obžalovaný neuvádzal a tiež pre to, že mechanizmus vzniku zranení tak ako poškodená uviedla, zodpovedá záverom znaleckého skúmania.

Podľa znaleckého posudku č. 43/2019 znalca MUDr. F. B. na základe štruktúry schodov pri jednom páde mohlo dôjsť k poraneniu troch častí tela, pričom znalec na tele poškodenej zistil práve pohmoždenie hrudníka vľavo, pohmoždenie ľavého ramena vľavo a pohmoždenie ľavého stehna a vyjadril sa, že je pravdepodobné, že vznikli pri jednom páde. Tomuto mechanizmu veľmi napovedá poranenie v oblasti ramena, kde lekár popísal pruhovitý hematóm o veľkosti 15 cm a aj keď sa celkom vylúčiť nedá, že také poranenie vzniklo aj pri inom deji, podľa odvolacieho súdu počet a rozloženie zistených poranení s prihliadnutím na výpoveď poškodenej jednoznačne potvrdzujú, že k ich vzniku došlo pri páde tela poškodenej na schody. Tomu nasvedčuje aj záver znalca, že s prihliadnutím na kombináciu a na ľavé rameno a na základe lekárskeho skúsenosti a znalostí, je veľká pravdepodobnosť, až istota, že tieto poranenia vznikli nie šmyknutím sa zhora dole, ale pádom na schody z postoja. Tým sa zároveň vylučuje obhajoba obžalovaného, ktorý pád na schody nepotvrdil a vypovedal skôr o šmyknutí sa poškodenej zo schodov.

Znalec zároveň jasne vysvetlil absenciu stôp po poraneniach po úderoch na tvári poškodenej, keď uviedol nielen to, že malá sila úderu môže spôsobiť pád poškodenej osoby, lebo udretá osoba sa zapotáca, je jemne otrasená, ale aj to, že na jej tele, po niekoľkých hodinách už nemusí byť viditeľná žiadna stopa. Pri ľahkom údere otvorenou dlaňou už po 2-3 hodinách nevidno prekrvenie v mieste dopadu a také údery nemusia zanechať na tvári udretej osoby viditeľné stopy. Pri fackách sa prekrvenie objaví hneď. Stopy nemusia byť viditeľné pri prvotnom vyšetrení. Po niekoľkých hodinách sa vykryštalizujú hematómy, no zvýšené prekrvenie za niekoľko hodín odznie a ak pacient nepríde na vyšetrenie včas, napr. príde s odstupom pol dňa, už nemusia byť po údere stopy, pričom ani v tomto prípade také stopy zistené pri vyšetrení poškodenej na druhý deň po incidente neboli. Takéto závery, podľa odvolacieho súdu, nevylučujú a skôr potvrdzujú hodnovernosť výpovede poškodenej, ktorá vlastne takúto situáciu popísala.

Ani o dobe obmedzenia v obvyklom spôsobe života poškodenej odvolací súd nemal pochybnosti, pretože znalec jednoznačne uviedol, že to že bolesti odznejú po 5 dňoch, ešte neznamená, že poranenie je vyliečené do takej miery, aby sa mohla ukončiť celková doba práceneschopnosti a aby nespôsobovali pri bežnom spôsobe života poškodenej osobe obmedzenia, lebo hematóm, ktorý mala na ľavom ramene, sa nestrebalo za dobu priznanej doby liečenia za dobu 10 dní, a podľa znalca ani po dobu 3 týždňov, no aj keď po 10 dňoch hematómy neboli vstrebané, už mohla poškodená vykonávať úkony bežného spôsobu života.

Z vykonaného dokazovania potom vyplynulo, že práve obžalovaný úmyselne, nahnevane na poškodenú, túto rukami uderil, v podstate ju teda sotil, v dôsledku čoho spadla na schody a spôsobil jej pohmoždenie hrudníka vľavo ľahkého stupňa, pohmoždenie ľavého ramena ľahkého stupňa a pohmoždenie ľavého stehna ľahkého stupňa s dobou liečenia 10 dní, počas ktorej bola poškodená obmedzená v obvyklom spôsobe života. Pritom vedel, že útočí na svoju manželku, s ktorou dlhé roky žil v spoločnej domácnosti. Predmetný prečin tak spáchal na chránenej osobe. Konal v priamom úmysle spôsobiť poškodenej ujmu na zdraví, čo vyplýva nielen z jeho verbálneho prednesu počas útoku na poškodenú, ale aj z toho, že v útoku pokračoval, hoci ho jeho vlastný syn vyzýval, aby prestal. Preto okresný súd nepochybil ani v právnej kvalifikácii daného trestného činu, ktorého závažnosť je vyššia ako nepatrná.

Ani vo výroku o treste okresný súd nepochybil a je zrejmé, že pri úvahách o druhu a výmere trestu zohľadnil všetky zákonné kritériá uvedené v § 34 Tr. zák. Ani odvolací súd nezistil prítomnosť žiadnej z pohľadujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zák. Pritom obžalovanému priťažovala okolnosť uvedená v ustanovení § 37 písm. m) Tr. zák. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nebolo pre dosiahnutie účelu trestu v prejednávanej veci potrebné ukladať trest odňatia slobody.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný, a hoci v siedmich prípadoch došlo k zahladeniu odsúdenia, nemožno z hľadiska osoby obžalovaného prehliadnuť, že sa v minulosti do rozporu s Trestným zákonom už dostal. Je namieste v neprospech obžalovaného zohľadniť, že predmetnej trestnej činnosti sa dopustil v rámci skúšobnej doby podmieneného odsúdenia uloženej rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/80/2012 z 20.06.2016 za prečinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods. 2 Tr. zák. a prečin neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., ktorým mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody na 1 rok s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu na 2 roky. Nemožno ale prehliadnuť ani to, že nešlo o odsúdenie za násilnú trestnú činnosť. Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov obžalovaného vyplynulo, že bol jedenkrát postihnutý za priestupok, no nie násilnej povahy, ale na úseku cestnej premávky, za ktorý mu bola v blokovom konaní uložená pokuta vo výške 20 eur. Podľa správy o povesti z obce K. A. v mieste bydliska požíva dobrú povesť. Treba tiež zohľadniť ďalšie pomery obžalovaného ktorý je invalidným dôchodcom vyššieho veku s mesačným príjmom 306,80 eur. K skutku došlo za okolností, že obžalovaný ho spáchal v hneve, že sa mu poškodená snažila zabrániť vstupu do domu, kde mal v čase skutku trvalý pobyt, pričom predmetný skutok bol vyvrcholením predchádzajúcich vzájomných zlých vzťahov poškodenej a obžalovaného. Za takých okolností výraznejší zásah do jeho majetkovej sféry záujmu bude aj podľa názoru odvolacieho súdu dostatočnou výstrahou pre obžalovaného, aby v budúcnosti nespáchal žiaden trestný čin, najmä nie proti poškodenej F. T. a aby riešil ich vzájomné nezhody v súlade s právnym poriadkom. Napriek jeho veku a zdravotnému stavu sa javí byť potrebným poukázať na to, že prípadnou trestnou činnosťou obžalovaný ohrozuje svoju vlastnú osobnú slobodu. Aktuálne konanie vedené v

trestnej veci, na ktorú okresný prokurátor poukazoval a ktorá sa na Okresnom súde Humenné vedie pod sp.zn. 1T/50/2019 nemožno v tomto smere nateraz považovať za právoplatne ukončené, keďže, ako to vyplynulo z oznámenia okresného súdu, vo veci je vytýčené hlavné pojednávanie, a teda dokazovanie nie je skončené, rozhodnutie vo veci nie je vyhlásené a nie je teda odvolaciu súdu k dispozícii doklad o právoplatnom skončení tohto konania. Pokiaľ by v tomto konaní došlo k právoplatnému odsúdeniu, bolo by nepochybne namieste zohľadniť v tomto smere okresným prokurátorom uvádzané skutočnosti o správaní sa obžalovaného voči poškodenej v jeho neprospech pred a po spáchaní predmetného prečinu. Pritom z výkonu väzby je hodnotený pozitívne ako osoba, ktorá sa správa slušne a disciplinovane, úlohy a nariadenie vyplývajúce z ústavného poriadku plní, režim dňa dodržiava, jeho formácia v podmienkach štandardného režimu výkonu väzby prebieha v žiaducom sociálnom smere bez toho, aby mu bola uložená žiadna disciplinárna odmena ani disciplinárny trest. To je potrebné hodnotiť v prospech obžalovaného.

Po zohľadnení povahy prípadu, spôsobu spáchania trestného činu, úmyselného zavinenia a pohnútku páchatel'a, možnosti jeho nápravy, následok trestného činu, jeho účinku na tele poškodenej a s tým súvisiacu absenciu trvania nepriaznivých zdravotných následkov u poškodenej na poškodenej a osobu a pomery obžalovaného, ktorý je invalidným dôchodcom vyššieho veku s jediným vyššie uvedeným preukázaným príjmom a ktorý bol odsúdený za povahovo odlišnú trestnú činnosť, možno sa po zohľadnení zásady primeranosti a zdržanlivosti pre prípad prejednávaného útoku obžalovaného na poškodenú ešte stotožniť s názorom okresného súdu, že účel trestu a záujem na individuálnej a generálnej prevencii sa dosiahne peňažným trestom vo výške 400,- eur a tomu zodpovedajúcim náhradným trestom odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov.

Nezistiac dôvody pre zmenu výroku o náhrade škody a ani chyby v postupe konania okresného súdu, na základe ktorých by bolo možné vyhovieť niektorému z podaných odvolaní, odvolania obžalovaného a okresného prokurátora ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.